

підготовлена, логічно взаємопов'язана, що відбиває всі найважливіші аспекти і враховує всі особливості об'єкту правового регулювання система нормативно-правових актів.

Список використаних джерел

1. Стратегія сталого розвитку «Україна-2020»: схв. Указом Президента України від 12.01.2015 р. № 5/2015 [Текст] // ОВУ. – 2015. – № 4. – Ст. 8.
2. Проблемы пограничной политики государства и пути их решения: Монография / М.Л.Гришин. В.Н. Губченко, В.А. Дмитриев и др. – М.: БДЦ-пресс, 2001. – 276 с.
3. Щербаков Д.А. Правовое обеспечение пограничной безопасности Российской Федерации: дис. канд. юрид. наук: 20.02.03: „Военное право, военные проблемы международного права” / Д.А. Щербаков; Московский пограничный институт Федеральной службы безопасности Российской Федерации – М., 2005 – 177 с.
4. Охорона національних інтересів України у прикордонній сфері (адміністративно-правовий аспект): монографія / В. Л. Зьолка. – Хмельницький: Видавництво НАДПСУ, 2015. – 672 с.
5. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19.06.2003 р. № 964-IV [Текст] // ОВУ. – 2003. – № 29. – Ст. 38.
6. Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні: Закон України від 11.12.2003 р. № 1382-IV [Текст] // ВВР. – 2004. – № 15. – Ст. 232.
7. Про державний кордон України: Закон України від 04.11.1991 р. № 1777-XII [Текст] // ВВР. – 1992. – № 2. – Ст. 5.
8. Про Державну прикордонну службу України: Закон України від 03.04.2003 р. № 661-IV [Текст] // ВВР. – 2003. – № 27. – Ст. 208.
9. Стратегія розвитку Державної прикордонної служби України: проект // Адміністрація ДПСУ. – 2015. – Окреме видання.
10. Концепція розвитку Державної прикордонної служби України на період до 2015 року: схв. Указом Президента України від 19.06.2006 р. № 546/2006 [Текст] // ОВУ. – 2006. – № 25. – Ст. 14.
11. Стратегія національної безпеки України: затв. Указом Президента України від 26.05.2015 р. № 287/2015 [Текст] // ОВУ. – 2015. – № 43. – Ст. 14.
12. Воєнна доктрина України: затв. Указом Президента України від 24.09.2015 р. № 555/2015 [Текст] // ОВУ. – 2015. – № 78. – Ст. 38.
13. Концепція інтегрованого управління кордонами: схв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.10.2010 р. № 2031-р [Текст] // ОВУ. – 2010. – № 83. – Ст. 2918.
14. План заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та Автономної Республіки Крим: затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.05.2015 р. № 439-р [Текст] // Урядовий кур'єр від 16.05.2015 р. – № 86.

ВІДОБРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕЇ У ПРАЦЯХ ВЧЕНИХ І НОРМАХ ПРАВА Костицька Софія

Анотація. У статті досліджуються питання відображення у працях відомих вчених української національної ідеї.

Ключові слова: українська національна ідея, національний суверенітет, українська геополітична концепція.

Аннотация. В статье исследуются проблемы отображения в работах известных ученых украинской национальной идеи.

Ключевые слова: украинская национальная идея, национальный суверенитет, украинская геополитическая концепция.

Abstract: Article examines the problem of the Ukrainian national idea reflection in the academic researches of well-known scientists.

Key words: Ukrainian national idea, national sovereignty, Ukrainian geopolitical concept.

У контексті концептуально нового періоду історії сучасної Української Держави після Революції Гідності виникає особливо гостра потреба переосмислення української національної ідеї у площині вирішення нагальних питань консолідації суспільства і ствердження національної ідентичності. Будь-яке суспільне явище, яке так чи інакше закріплено в правових нормах, фактично опиняється у площині правової свідомості і

правової культури, набуває нового аксіологічного значення і потрапляє у сферу захисту держави.

З огляду на це відображення у санкціонованих державою нормах права і своєрідне злиття природно-правового і позитивно-правового змісту української національної ідеї має стати поштовхом для якісних змін аксіосфери українського суспільства.

У політико-правовій науці зараз постає розуміння двоєдності держави – політичний інститут (реалізація влади у межах визначеної території) і субстанція (національна сутність, дух народу) [1].

Метою цього дослідження є аналіз ряду праць учених та політичних діячів, у яких висвітлюється бачення української національної ідеї через призму юридичної думки та визначення їх відображення у праві сучасної України.

Українська національна ідея першопочатково – це трансцендентна конструкція, яка визначає спрямування зусиль української нації на визнання та на власну державність. Іван Дзюба в есеї "Україна у пошуках нової ідентичності" серед елементів ідентичності визначає самоназву "як символ ідентичності", територіальний аспект ідентичності (відображений, зокрема, у ст. 2 Конституції України), історичний та культурний аспекти (Закон України "Про охорону культурної спадщини") та політичний аспект [2].

У своїй праці "Націоналізм – всевітня сила" Микола Міхновський описує "вселюдську спілку, де індивідуальність кожної людини, кожної нації не затерта, а навпаки, набирає нової сили, краси й розцвіту" як саме ту модель [3]. Фактично, український мислитель акцентує увагу на фундаментальних правах самоідентифікації – як в аспекті свободи розвитку особистості, так і з огляду на право на самовизначення нації у світовій спільноті. Зазначені положення закріплені в ряді міжнародно-правових актів, зокрема, у Статуті ООН: у п. 2 ст. 1 проголошується принцип рівноправності і самовизначення народів, згодом у Декларації про принципи міжнародного права 1970 р. цей принцип розтлумачується: "Через принцип рівноправності і самовизначення народів, закріплений у Статуті, всі народи мають право вільно визначати без втручання ззовні свій політичний статус і здійснювати свій економічний, соціальний і культурний розвиток, і кожна держава зобов'язана поважати це право відповідно до положень Статуту".

Своє право на самовизначення українська нація (оскільки держава є ідеалом буття нації і формою самореалізації нації через політичну владу і суверенність) реалізувала після розпаду СРСР, що було юридично оформлено в Декларації про державний суверенітет України – "Українська РСР як суверенна національна держава розвивається в існуючих кордонах на основі здійснення українською нацією свого невід'ємного права на самовизначення" [4], а згодом – у Преамбулі Конституції України – «Верховна Рада України від імені Українського народу – громадян України всіх національностей... спираючись на багатовікову історію українського державотворення і на основі здійсненого українською нацією, усім Українським народом права на самовизначення... приймає цю Конституцію» [5].

Деякий інший підхід до розуміння української національної ідеї знаходимо в працях Дмитра Донцова. Питання "взаємовідносин між одиницею (або їх сумою) і нацією, з одного боку, а з другого – між різними націями" [6], яке з огляду на особливості демографічної структури сучасної України безпосередньо знаходить відображення як у Конституції України (зокрема, ст.10, 11, 24, 53 Конституції України) так і у Законах України «Про національні меншини України» та «Про засади державної мовної політики». «Цілком новий дух» української ідеї, який має ґрунтуватися на «органічності та вірі в культурі, власновладності у державі, провідництві» про що пише Дмитро Донцов – це проблема, яка зараз набирає особливої актуальності. Фактично, український мислитель ставить питання про суверенітет нації, суверенітет народу та державний суверенітет та українську національну ідею як «нову ідеологічну підставу» для розбудови держави.

Питання відображення української національної ідеї, як вона була визначена провідними мислителями українського народу і як вона продовжує трансформуватися з

огляду на трансформацію України та українського суспільства у національному законодавстві є першочерговим і має враховуватися при подальшій реформі та розвитку системи права. І «дух закону», і «буква закону» в особливо складних умовах суспільно-політичної кон'юнктури мають кореспондувати українській національній ідеї.

Список використаних джерел

1. Кресіна І. О. Українська національна свідомість і сучасні політичні процеси / І.О.Кресіна – К., 1998. – с. 9-51
2. Дзюба І. М. Нагнітання мороку: Від чорносотенців початку ХХ століття до українофобів початку століття ХХІ. – К.: Вид. дім "Києво-Могилянська академія", 2011 – 503 с., с. 17-47
3. Міхновський М.І. Націоналізм – всесвітня сила. Націоналізм: Антологія. 3-тє вид. / Упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. – К.: ВД "Простір", "Смолоскип", 2010. – xlv + 648 с., с. 66-68
4. Витяг із офіційного веб-сайту Верховної Ради України <http://zakon5.rada.gov.ua>
5. Витяг із офіційного веб-сайту Верховної Ради України <http://zakon5.rada.gov.ua>
6. Донцов Д. І. Ідеологія чинного націоналізму Націоналізм: Антологія. 3-тє вид. / Упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. – К.: ВД "Простір", "Смолоскип", 2010. – xlv + 648 с., с. 69-75

АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ НА ПРИКЛАДІ КОНСТИТУЦІЙНИХ РИС ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Кравченко О.

(студентка Київського національного університету імені Тараса Шевченка)

Науковий керівник – к.ю.н., доцент Н. Теремцова

Анотація: У статті розглядаються особливості творення Конституції Республіки Корея, подано структуру державного устрою та виокремлено риси південнокорейської демократії, які можна брати за зразок для України.

Ключові слова: Конституція, Республіка Корея, риси демократії, конституційна реформа.

Аннотация: В статье рассмотрены особенности формирования Конституции Республики Корея, подано структуру государственного устройства и выделено черты южнокорейской демократии, которые можно использовать в качестве образца для Украины.

Ключевые слова: Конституция, Республика Корея, черты демократии, конституционная реформа.

Kravchenko O. I. Actual issues of constitutional reform in Ukraine on the example of the South Korean democracy

Ukraine, being a newborn country, has only started to form itself as law-governed state. That is why it is quite important to do a research on other countries' experience. It will be useful to find some key points that are essential for our development.

This paper concentrates on such issues: Constitutional democracy of the Republic of Korea, the structure of the Korean social, economic and political status, its state structure according to the Constitution of the Republic of Korea.

The aim of the paper is to analyze and investigate the Republic of Korea's experience that will prove relevant for improving of the Constitution of Ukraine.

Key words: Constitution, the Republic of Korea, democratic features, constitutional reform.

Україна є державою, яка відносно нещодавно, в історичних масштабах, почала самостійний процес творення, формування і становлення державності. Відповідно, можна говорити про певний брак досвіду в цій сфері, необхідність проаналізувати досвід інших країн та розробити стратегію розвитку для України.

У цій статті розглянуто і узагальнено процес творення Конституції Республіки Корея, основні наслідки цих перетворень для соціального, економічного і політичного статусу країни, подано структуру корейського державного устрою у відповідності до Конституції, що є актуальним для розуміння подальшого вектору роботи над вдосконаленням української Конституції.

Загальновідомо, що не можна говорити про державу у відриві від історичного контексту, умов, в яких вона формувалась. Республіка Корея як держава утворилася у 1948 році після виборів до Конституційного зібрання, розробки та затвердження